

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 15. veebruari 2011. aasta otsus — Yorma's versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Norma Lebensmittel-filialbetrieb (YORMA'S)

(Kohtuasi T-213/09) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Sõnalist osa „yorma's” sisaldava ühenduse kujutismärgi taotlus — Varasem ühenduse sõnamärk NORMA — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2011/C 95/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Yorma's AG (Deggendorf, Saksamaa) (esindaja: advokaat A. Weiß)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdi-sainilahendused) (esindaja: S. Schäffner)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Norma Lebensmittelfilialbetrieb GmbH & Co. KG (Nuremberg, Saksamaa) (esindaja: advokaat A. von Welser)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 20. veebruari 2009. aasta otsuse peale (asi R 1879/2007-1), mis käsitleb Norma Lebensmittelfilialbetrieb GmbH & Co. KG ja Yorma's AG vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Yorma's AG-lt.

⁽¹⁾ ELT C 180, 1.8.2009.

21. jaanuaril 2011 esitatud hagi — Ungari versus komisjon

(Kohtuasi T-37/11)

(2011/C 95/12)

Kohtumenetluse keel: ungari

Pooled

Hageja: Ungari Vabariik (esindajad: M. Z. Fehér, K. Szijjártó ja G. Koós)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— tühistada osaliselt komisjoni otsus nr 3.241.011.280, mis sisaldab võlanõuet, kuivõrd Ungari Vabariiki puudutavas loetakse Schengeni toetuse raames abikõlbmatuteks teatud kulutused, mis on seotud eesmärgi III/A meetmetega 1, 3, 4, 5 ja 6, tollieesmärgiga III/B ja eesmärgi I/C raames Mohács'i jõe piiripunkti loomise ning Eperjeske kaubarongi-jaamaga;

— teise võimalusena tühistada osaliselt komisjoni otsus nr 3.241.011.280, mis sisaldab võlanõuet, kuivõrd Ungari Vabariiki puudutavas loetakse Schengeni toetuse raames abikõlbmatuteks või ainult osaliselt abikõlblikeks teatud kulutused, mis on seotud eesmärgi III/A meetmetega 1, 3, 4, 5 ja 6 ning tollieesmärgiga III/B;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Oma hagi toetuseks viitab hageja järgmistele hagi alustele:

1. Esimese võimalusena: õiguspärase ootuse ning loodud põhjendatud lootuste rikkumine, samuti õiguskindluse põhi-mõtte rikkumine.

— Hageja väidab, et arvestades õigusliku raamistiku ebatäp-susega ning Schengeni toetuse raames antud abi olulise mahuga oli mõistlik usaldada kogu kava rakendamise vältel komisjoni poolt seisukoha võtmise selgete taot-luste alusel esitatud teavet ning soovitusliku kava osas vastu võetud arvukaid arvamusi.

— Hageja on seisukohal, et soovitusliku kava heakskiitmine eelneva loa andmisega, komisjoni poolt kava rakenda-mise vältel läbi viidud kontrollid ja koostöö liikmesriiki-dega tingivad selle, et tagantjäre kontroll, mida komisjon võib teostada seoses võimalusega, et projektide puhul abi kasutatakse, ei võimalda tal seada sisuliselt kahtluse alla selliste projektide abikõlblikkust, mida ta on juba korduvalt uurinud, ilma et ta oleks nende abikõlblikkust kahtluse alla seadnud. Hageja väidab, et komisjon andis rahastamisotsustes talle „tagatised”, millest tekkis põhjendatud lootus, et soovituslikus kavas nimetatud meetmed olid abikõlblikud.

- Lojaalse koostöö põhimõte paneb samuti liidu institutsioonidele liikmesriikidega koostöö tegemise vastastikused kohustused.
 - Hageja on seisukohal, et kui nii ebatäpses ja muutuvus õiguslikus raamistikus ei saa loota isegi mitte seda, et komisjon annab teatud projekti abikõlblikkuse kohta eelnevat ja kindlat teavet, siis rikutakse oluliselt ka õiguskindluse põhimõtet.
2. Teise võimalusena: põhjaliku kontrolli mõiste väär tõlgendus ja põhjendamatus seoses finantskorrektsioonide määramisega.

— Hageja on seisukohal, et vaidlustatud otsuses käsitas komisjon abikõlbmatutena või üksnes osaliselt abikõlblikena kulutusi, mis olid ära toodud täiendavas taotluses ja seda põhjusel, et need ei vastanud piiri põhjaliku kontrolli eesmärgile või vastasid sellele eesmärgile üksnes osaliselt. Hageja on seisukohal, et komisjon jõudis sellele seisukohale põhjaliku kontrolli mõiste väär tõlgenduse alusel.

— Hageja lisab, et komisjon ei viinud vaatamata talle esitatud teabele läbi vajalikke kontrole, et selgitada välja kõigi meetmetega seoses tagasimaksmisele kuuluv täpne summa ning määras osadega nendest meetmetest seonduvalt ekslikult ühtse määraga korrektsioonid. Hageja on seisukohal, et komisjon määras need ühtse määraga korrektsioonid eeldatava suhte alusel pädevate ametiasutuste piirikontrolli valdkonnas teostatud tegevuse ja muu tegevuse vahel, selle asemel et tugineda komisjoni 5. veebruari 2004. aasta otsuse K(2004) 248 Schengeni toetuse haldamise ja järelevalve kohta artikli 22 lõike 3 punktile b ning seega tuvastatud õiguskorrektsioonide rikkumiste tõsidusele või siis haldus- ja järelevalve korra puuduste olulisusele, mis tingisid oma finantstagajärgede tõttu tuvastatud eeskirjade eiramised.

25. jaanuaril 2011 esitatud hagi — Air France — KLM versus komisjon

(Kohtuasi T-62/11)

(2011/C 95/13)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Air France — KLM (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid A. Wachsmann ja S. Thibault-Liger)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

- tühistada ELTL artikli 263 alusel tervikuna komisjoni 9. novembri 2010. aasta otsus nr K(2010) 7694 lõplik ELTL artikli 101, EMP lepingu artikli 53 ja Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise õhustranspordi alase kokkuleppe artikli 8 kohaldamise menetluses (juhtum nr COMP/39.258 — Lennulast), osas, mis puudutab Air France-KLM'ile, ning järelduste aluseks olevad põhjendused;
- igal juhul tühistada 9. novembri 2010. aasta otsuse nr K(2010) 7694 lõplik artikli 5 punktid b ja d, millega määrati kaks trahvi Air France-KLM'ile, ja selle aluseks olevad põhjendused, või vähendada ELTL artikli 261 alusel trahv asjakohase summani;
- igal juhul mõista kõik kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Oma hagi toetuseks esitab hageja kaksteist väidet.

1. Esimene väide, et hagejale pandi vääralt vastutus Société Air France'i ja KLM'i tegevuse eest, rikkudes põhjendamiskohustust, tütarettevõtete tegevuse eest ematettevõttele vastutuse panemise reegleid ja grupi siseselt ettevõtjate õigusjärglust kontrollivaid reegleid, ning isikliku vastutuse ja karistuse individuaalsuse põhimõtet.
2. Teine väide, et rikuti õigust sõltumatule ja erapooletule kohtule, tulenevalt vaidlustatud otsuse vastuvõtmisest asutuse poolt, millel on samaaegselt nii uurimis- kui ka sanktsiooni määramise pädevus, mis rikub Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 lõiget 2 ja Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikli 6 lõiget 1.
3. Kolmas väide, et rikuti komisjoni 2002. aastal vastu võetud leebema kohtlemise teatist 2002 (¹) ning võrdse kohtlemise ja õiguskindluse põhimõtet, tulenevalt selle teatise kohaldamisest Lufthansa/Swissi kasuks, kes ei täitnud leebema kohtlemise teatise tingimusi.
4. Neljas väide, et rikuti põhjendamiskohustust, tulenevalt vastuolust otsuse resolutsiooni ja vaidlustatud otsuse põhjenduste vahel, mis puudutavad hagejale süüks pandava rikkumise määratlust.
5. Viies väide, et puudusid põhjendused ja rikuti võrdse kohtlemise ja diskrimineerimise keelu põhimõtet, tulenevalt üheteistkümnelt lennuettevõtja vastu esitatud hagidest loobumisest.